

hollandske Arbejdere søge deres Erhverv i tyske Tekstilfabrikker (samt i andre tyske industrielle Virksomheder), da deres eget Land — det frihandelsvenlige Holland — ikke kan byde dem en lige saa høj Løn og en lige saa god og rigelig Arbejdslejlighed som det beskyttelsesvenlige Tyskland. Vi behøve for øvrigt ikke at søge saa langt bort. Vi behøve blot at minde om, hvor mange svenske Arbejdere der tidligere søgte deres Erhverv her i Danmark; hvorimod det nu kan konstateres, at Tilbudet af svensk Arbejdskraft her i Landet er betydeligt forringet, medens Sverige med Held søger Arbejdere, især faglærte, her i Landet, som foretrække at arbejde i Sverige fremfor i Danmark. Dette er en Følge af Sveriges Toldpolitik, der gavner dette Land, medens vi faa Skaden.

Der bør vel ogsaa her henvises til den Toldpolitik, som Norge har ført, og tages Lære af dens Følger. Norge har indladt sig paa Frihandelsesteoriene og høstet disses Velsignelser: Emigrationen og Arbejdsløsheden antog foruroligende Dimensioner, den i Industrien anbragte Kapital blev opspist, Skatterne steg til en foruroligende Højde, og Landets Kredit i Udlandet svækkedes. Nu i 1906 er man da endelig vendt om og har vedtaget en ny Toldlov i beskyttelsesvenlig Retning for ikke alene at støtte den til Dels ruinerede Industri, men for overhovedet at ophjælpe Landet.

Specielt i Klædeindustrien har den tidligere norske Toldlov sat sine Spor, idet mange Klædefabrikker maatte standse, derimellem særdeles velfunderede Firmaer. Den ny norske Toldlov af 1906 har for Klædeindustriens Vedkommende forhøjet Beskyttelsen for Klædevarer med 25 pCt., nemlig fra 1 Kr. til 1 Kr. 25 Øre, og for lette Varer fra 1 Kr. 50 Øre til 1 Kr. 75 Øre (Minimaltarif). Tager vi nu ikke her i Landet Lære af dette nærliggende Eksempel, vil man til sin Tid, naar der først er slaaet noget i Stykker, naar Emigrationen og Arbejdsløsheden ere blevne for store og Skatterne uoverkommelige, sikkert nok blive nødt til at gaa samme Vej, som Norge endelig af Forholdene er tvunget til at beskride. Det skulde da synes rimeligere nu med det samme at tage Tiden i Agt.

Det er Gang paa Gang under Toldlovsdebatten i Folketinget blevet fremhævet, at vor nuværende Told paa Klædevarer virkede som et Indførselsforbud for de sværeste og billigste Sorter. Som ovenfor paavist, har imidlertid den ærede Finansminister selv erkendt, at denne tilsyneladende saa høje Told for disse Artikler i Virkeligheden ikke udnyttes, og det er derfor faktisk og praktisk intet Argument imod Bevarelsen af den nuværende Toldsats, at denne for de billigere Varers Vedkommende virker prohibitivt. Uden at skade de mindre bemidlede Forbrugere opnaas nemlig herved, at en Klædeindustri overhovedet kan bestaa her hjemme — hvilket simpelt hen vilde være umuligt, hvis Tolden skulde blive nedsat saa stærkt, at ogsaa de sværere Sorter regelmæssig kunde indføres fra Udlandet. Af dette Hensyn bør man altsaa ikke gaa ned med Tolden paa Klæde, medens omvendt den nuværende Sats er utilstrækkelig, baade fra et Beskatnings- og et Beskyttelsesstandpunkt, for de finere Kvaliteters Vedkommende.

Vi skulle i saa Henseende tillade os at oplyse, hvorledes Klædevarer overhovedet fortoldes i andre Lande i Sammenligning med Danmark:

		Vægt.			
Pos.		Gram pr.	□-Meter	1 Kr.	20 Ø. pr. Kilo.
432	Tyskland	700	—	1	— 33 —
		200—700	—	1	— 96 —
		200	—	1	— 75 —
-	695 Sverige			4	— 23 —
-	262 Finland			10	— 50 —
-	199 Rusland			14	— — til
-	229 Østerrig-Ungarn	500	Gram pr. □-Meter	1	— 35 —
		200—500	—	1	— 50 —
		300	—	1	— 97 —
-	138 Italien	500	—	1	— „ —
	for Strøgarns-Varer ...	300—500	—	1	— 15 —
		500	—	1	— 33 —
		500	—	1	— 37 —
-	Kamgarns-Varer ...	200—500	—	1	— 58 —
		200	—	1	— 80 —

Frankrig omtrent som Italien.